EUROOPA KOHTU OTSUS (kolmas koda)

23. aprill 2009 *

Kohtuasjas C-425/07 P,

mille ese on Euroopa Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 14. septembril 2007 esitatud apellatsioonkaebus,

AEPI Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias AE, asukoht Maroussi (Kreeka), esindaja: *dikigoros* T. Asprogerakas Grivas,

apellant,

teine menetlusosaline:

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: F. Castillo de la Torre ja T. Christoforou, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja Esimese Astme Kohtus,

* Kohtumenetluse keel: kreeka.

EUROOPA KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja esimees A. Rosas, kohtunikud A. Ó Caoimh, J. Klučka, U. Lõhmus ja A. Arabadjiev (ettekandja),

kohtujurist: P. Mengozzi,
kohtusekretär: asekohtusekretär H. von Holstein,

arvestades kirjalikus menetluses ja 15. oktoobri 2008. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 27. novembri 2008. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 AEPI Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias AE (edaspidi „AEPI") palub apellatsioonkaebuses tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 12. juuli 2007. aasta otsus kohtuasjas T-229/05: AEPI *vs.* komisjon (edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus"), milles Esimese Astme Kohus jättis põhjendamatuse tõttu rahuldamata AEPI hagi, milles paluti tühistada komisjoni 18. aprilli 2005. aasta otsus SG-Greffe (2005) D/201832 (edaspidi „vaidlusalune otsus"), millega jäeti rahuldamata hageja kaebus EÜ artiklite 81 ja 82 rikkumise kohta, mille väidetavalt panid toime muusika autoriõigusega kaasnevate õiguste kollektiivse haldamise Kreeka organisatsioonid Erato, Apollon ja Grammo.

Vaidluse taust

2 Vaidlustatud kohtuotsuse punktidest 1–12 nähtub, et kohtuasja aluseks olevad asjaolud võib kokku võtta järgmiselt.

3 Apellant on Kreeka õiguse alusel asutatud aktsiaselts, kes tegutseb Kreekas muusika valdkonnas intellektuaalomandiõiguste kaitse sektoris.

4 Kreeka Vabariik võttis 3. märtsil 1993 vastu seaduse nr 2121/1993 autoriõiguse, sellega kaasnevate õiguste ja kultuuriküsimuste kohta (*FEK A*' 25/4.3.1993, edaspidi „seadus nr 2121/1993"). Selle seaduse artikli 54 kohaselt võivad autorid anda oma intellektuaalomandiõiguste haldamise ja kaitse üle kollektiivse haldamise organisatsioonidele, kellel peab olema Kreeka Kultuuriministeeriumi väljastatud tegevusluba. Sama seaduse artikkel 58 näeb ette, et nimetatud artikli 54 sätted on analoogia alusel kohaldatavad autoriõigusega kaasnevate õiguste haldamise ja kaitse suhtes.

5 Apellant taotles luba seoses kõigi autoriõiguse ja sellega kaasnevate õigustega muusika valdkonnas. Kreeka Kultuuriministeerium andis talle siiski loa, mis oli piiratud muusikateoste autoriõiguse kollektiivse haldamisega.

6 Kolm autoriõigusega kaasnevate õiguste kollektiivse haldamise Kreeka organisatsiooni, st Erato, Apollon ja Grammo (edaspidi „kolm organisatsiooni") said autoriõigusega kaasnevate õiguste, st vastavalt lauljate, muusikute, heli- ja/või pildikandjate produtsentide kollektiivse haldamise loa.

7 Apellant esitas 22. märtsil 2001 Euroopa Ühenduste Komisjonile Kreeka Vabariiki ja kolme organisatsiooni puudutava kaebuse. Ta väitis esiteks, et viimati nimetatud rikuvad EÜ artikleid 81 ja 82, kuna nad on kuritarvitanud turgu valitsevat seisundit ning sõlminud keelatud kokkuleppeid ja kooskõlastanud oma tegevust (edaspidi kõik koos „etteheidetud tegevus"), ning palus teiseks, et Kreeka Vabariigi vastu esitataks Euroopa Kohtule kaebus EÜ artikli 81 rikkumise tõttu, kuna seadus nr 2121/1993 võimaldab nimetatud organisatsioonidel etteheidetud tegevust läbi viia.

8 Oma kaebuses rõhutas apellant, et autoriõigusega kaasnevate õiguste eest nõutav tasu, mis on kuni 5% Kreeka ringhäälingu ja televisioonikanalite brutotulust, on ülemäära kõrge. See käitumine kujutab endast EÜ artiklite 81 ja 82 rikkumist, mis tekitab talle olulist ja korvamatut kahju, kuna asjaomased ettevõtted ei ole suutelised neid ülemäära suuri summasid maksma, mistõttu apellant jääb ilma tasudest, mida ta küsib autoriõiguse eest.

9 Komisjon jagas 7. detsembri 2004. aasta kirjas kaebuse õiguslikel ja menetluslikel põhjustel kahte ossa: üks neist puudutas Kreeka Vabariiki ja teine kolme organisatsiooni.

10 Pärast apellandi argumentide arvessevõtmist jättis komisjon vaidlusaluse otsusega 18. aprillil 2005 ühenduse huvi puudumise tõttu rahuldamata kolme organisatsiooni puudutava kaebuse.

11 Asjakohased kaalutlused, millel vaidlusalune otsus põhineb, on sõnastatud järgmiselt:

„Kõnesoleval juhul ei saa väidetav rikkumine põhjustada olulisi ühisturu toimimise häireid, kuna kõikide asjaosaliste asukoht on Kreekas ja nad tegutsevad üksnes Kreekas. Arvestades autoriõigusega kaasnevate õiguste kaitse teenuste [turu] struktuuri ja niisuguse ettevõtmise praktilisi raskusi, ei ole ette näha olukorra muutumist, st et need kolm […] organisatsiooni hakkaksid lähiajal tegutsema teistes riikides. Lisaks avaldab väidetav tegevus mõju ainult Kreeka turu piires. Muusika kasutamise lepingud sõlmitakse vaid Kreekas asuvate raadiojaamade, telekanalite ja teiste kasutajatega. Neil kolmel […] organisatsioonil on õigus autoriõigusega kaasnevaid õigusi kaitsta üksnes Kreekas ja neil puudub praktiline võimalus seda õigust teostada väljaspool nimetatud riiki.

Teiseks, selleks et võimalikku rikkumist tõendada, peaks komisjon algatama keerulise uurimise asjassepuutuval turul valitsevate tingimuste ja olemasolevate alternatiivide kohta. Esiteks, kuna ühelt poolt Kreeka seadus (kooskõlas [nõukogu 19. novembri 1992. aasta] direktiiviga 92/100/EMÜ [rentimis- ja laenutamisõiguse ja teatavate autoriõigusega kaasnevate õiguste kohta intellektuaalomandi vallas (EÜT L 346, lk 61; ELT eriväljaanne 17/01, lk 120]) näeb ette, et kõigi autoriõigusega kaasnevate õiguste eest makstakse ühekordset tasu, ja teiselt poolt, et väidetav rikkumine tuleneb sellest, et need kolm […] organisatsiooni esitavad selle tasu nõude kasutajatele ühiselt, siis peaks komisjon kindlaks tegema selle, et ühekordse tasu maksmise eraldi nõudmine võib olla tõhus. Teiseks peaks komisjon [mitte ainult] tõendama nende kolme […] organisatsiooni turguvalitsevat seisundit, [vaid] Euroopa Kohtu [13. juuli 1989. aasta] otsuse [kohtuasjas 395/87:] Tournier [(EKL 1989, lk 2521)] ja otsuse [liidetud kohtuasjades 110/88, 241/88 ja 242/88:] Lucazeau jt [(EKL 1989, lk 2811)] kohaselt uurima [ka] autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste hindade taset kõigis Euroopa Liidu riikides, nende vastavaid arvutamise aluseid, kasutatud kriteeriume ja Kreeka turul valitsevaid tingimusi võrreldes teiste Euroopa riikide [turgudega].

Lisaks tuleb märkida, et teie äriühingul on võimalus esitada need etteheited siseriiklikele ametiasutustele. Eelkõige võib ta juhtumiga pöörduda Kreeka konkurentsiasutuse poole. Kreeka konkurentsiasutus oleks tänu siseriikliku turu tingimuste väga heale tundmisele suuteline teie kaebust menetlema. Asjaolu tõttu, et kõigi asjaosaliste ja kõikide asjaomaste muusikakasutajate asukoht on Kreekas ja nad tegutsevad Kreeka turul, on kohaliku turu tingimuste üksikasjalik tundmine veelgi olulisem. Pealegi on sellel asutusel samasugune õiguslik pädevus kohaldada [EÜ] artikleid [81 ja 82] kui […] komisjonil.

Seega tuleb järeldada, et oma ulatuse ja keerulisuse tõttu on uurimismeetmed, mis on vajalikud selleks, et tuvastada, kas kolme […] organisatsiooni käitumine on kooskõlas ühenduse õiguse konkurentsieeskirjadega või mitte, ebaproportsionaalsed võrreldes võimaliku rikkumise väga piiratud tähtsusega ühisturu toimimisele. Seega ei esine kohtuasja puhul ühenduse huvi taset, mis on nõutav uurimise algatamiseks komisjoni poolt."

12 Lõpetuseks, komisjon tegi 20. aprillil 2005 otsuse lõpetada kaebuse selle osa menetlemine, mis puudutas Kreeka Vabariigi väidetavat kohustuste rikkumist. Hagi, mille AEPI esitas selle viimase otsuse peale, jäeti rahuldamata Esimese Astme Kohtu 5. septembri 2006. aasta määrusega kohtuasjas T-242/05: AEPI *vs.* komisjon, mille peale esitatud apellatsioonkaebus jäeti rahuldamata Euroopa Kohtu 10. juuli 2007. aasta määrusega kohtuasjas C-461/06 P: AEPI *vs.* komisjon.

Hagi Esimese Astme Kohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

13 Esimese Astme Kohtule vaidlusaluse otsuse peale esitatud tühistamishagis esitas apellant kaks väidet, mis tuginevad vastavalt sellele, et etteheidetud tegevusega seonduva ühenduse huvi hindamisel on tehtud ilmne viga ja et rikutud on põhjendamiskohustust.

14 Mis puutub esimesse väitesse, siis on Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 38 otsustanud, et komisjoni volituste osas kaebuse menetlemisel põhineb konkurentsiõigust puudutava kaebusega seotud ühenduse huvi hindamine iga kohtuasja faktilistel ja õiguslikel asjaoludel, mis võivad märkimisväärselt varieeruda sõltuvalt kohtuasjast, mitte aga eelnevalt kindlaksmääratud kriteeriumidel, mille kohaldamine on kohustuslik. Esimese Astme Kohus lisas, et komisjon peab oma ülesande raames järgida EÜ artiklite 81 ja 82 täitmist määratlema ja rakendama ühenduse konkurentsipoliitikat, ning selleks on tal kaalutlusõigus nimetatud kaebuste menetlemisel.

15 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 40 rõhutas Esimese Astme Kohus, et ühenduse huvi hindamisel peab komisjon kaaluma väidetud rikkumise tähtsust ühisturu toimimisele, selle olemasolu tõendamise tõenäosust ja nende uurimismeetmete ulatust, mis on vajalikud, et täita nii hästi kui võimalik oma ülesannet valvata EÜ artiklite 81 ja 82 täitmise järele.

16 Kõnealusel juhul tuvastas Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 45 ja 46, et järeldamaks, et etteheidetud tegevusel puudub ühenduse huvi, tugines komisjon vaidlusaluses otsuses kolmele põhjusele, nimelt et etteheidetud tegevus ei saa põhjustada olulisi ühisturu toimimise häireid, et väidetava rikkumise tuvastamiseks peaks komisjon algatama keerulise turutingimuste uurimise ja et hageja õiguste ja huvide kaitse saaks tagada pädevad siseriiklikud asutused. Esimese Astme Kohus märkis, et vaidlusaluse otsuse tühistamise hagis on hageja vaidlustanud neist põhjustest vaid esimese.

17 Esimese Astme Kohus analüüsis seejärel esimest väidet järgmiselt:

„47 Seega peab Esimese Astme Kohtu analüüs piirduma hageja argumentidega, mille kohaselt ta vaidlustab mõju puudumise liikmesriikidevahelise kaubandusele, väites, et ülemäära kõrgete tasude kehtestamine autoriõigusega kaasnevate õiguste eest kujutab endast tegevust, mis võib mõjutada ühisturgu EÜ artiklite 81 ja 82 tähenduses, isegi siis, kui see tegevus on piiratud Kreeka territooriumiga.

48 Selles osas on komisjon leidnud esiteks, et kõigi kohtuasjaga seotud osaliste asukoht oli Kreekas ja nad tegutsesid seal, teiseks, et oli ebatõenäoline, et kolme […] organisatsiooni tegevust võidaks laiendada teistesse riikidesse, ja kolmandaks, et muusika kasutajatel oli Kreeka kodakondsus ja et kolmel […] organisatsioonil oli Kreeka territooriumiga piiratud pädevus.

49 Esmalt tuleb märkida, et ükski hageja esitatud faktilistest ja õiguslikest asjaoludest ei võimalda tõendada, et etteheidetud tegevus avaldab liikmesriikidevahelisele kaubavahetusele mõju selliselt, et see võiks kahjustada ühisturu eesmärkide saavutamist. Nimelt piirdub hageja viitega finantsraskustele, mida on kogenud autoritasude haldamise ühingud ja muusikakasutajad Kreekas ja kõigis teistes liikmesriikides, ning ta ei ole suuteline oma väiteid põhjendama või vähemalt esitama tõendeid, mis võiksid neid põhjendada.

50 Mis puutub hageja argumenti, mille kohaselt tulenevad olulised ühisturu toimimise häired asjaolust, et Kreeka ja välismaiste loojate tasud makstakse Euroopa Liidus asuvatele ühingutele, siis tuleb nentida, et kolme […] organisatsiooni pädevus piirdub Kreeka territooriumiga ja et järelikult tekitatakse etteheidetud tegevusest väidetavalt tulenevat kahju põhiliselt muusikakasutajaile Kreeka territooriumil ja Kreeka loojatele.

51 Mis puutub argumentidesse, mille kohaselt on Euroopa Kohus juba otsustanud, et ühe liikmesriigi territooriumiga piirduvad rikkumised võivad endast kujutada konkurentsieeskirjade rikkumist, siis tuleb rõhutada, et kohtuasjades, milles need otsused tehti, tulenes mõju liikmesriikidevahelisele kaubandusele kas siseriiklike autoritasude haldamise ühingute koondumisest, mille tulemusel keelduti välismaistele kasutajatele süstemaatiliselt otsene juurdepääs nende registrile (eespool viidatud kohtuotsused Lucazeau jt, punkt 17, ja Tournier, punkt 23), või siis ühest liikmesriigist koosnevalt geograafiliselt turult kõikide potentsiaalsete konkurentide kõrvaldamisest ([6. aprilli 1995. aasta] otsus [liidetud kohtuasjades C-241/91 P ja C-242/91 P:] RTE ja ITP *vs*. komisjon [EKL 1995, lk I-743], punkt 70). Järelikult ei ole viidatud kohtuasjadel kõnealuse kohtuasjaga ühiseid jooni.

52 Mis puudutab väidetavat liikmesriikidevahelist ühtsuse ja proportsionaalsuse nõuet autoriõigusega kaasnevate õiguste tasude valdkonnas, mis sisaldub väidetavalt [6. veebruari 2003. aasta] otsuses [kohtuasjas C-245/00:] SENA [(EKL 2003, lk I-1251)], siis tuleb märkida, et selles kohtuotsuses (punkt 34) on Euroopa Kohus vastupidi asunud seisukohale, et puudub õiglase tasu ja niisuguste objektiivsete põhjuste ühenduse määratlus, mis õigustaksid seda, et niisuguse tasu määramise üksikasjalikud eeskirjad määraks kindlaks ühenduste kohus.

53 Lõpetuseks, mis puudutab argumenti, mille kohaselt komisjon on tunnistanud EÜ artiklite 81 ja 82 rikkumise esinemist, siis 10. detsembri 2004. aasta kirjast ja [vaidlusalusest] otsusest nähtub selgelt, et see argument ei ole põhjendatud, kuna komisjon ei ole mingil moel niisuguse rikkumise esinemist tunnistanud.

54 Esitatud põhjendustest lähtudes tuleb tuvastada, et hageja ei ole esitanud ühtegi konkreetset asjaolu, mis tõendaks, et esinevad või võivad tekkida olulised ühisturu toimimise häired.

55 Seega ei tõenda hageja, et komisjon tegi [vaidlusaluses] otsuses ilmse hindamisvea, kui leidis, et tegevus, mille peale hageja kaebuse esitas, avaldas mõju peamiselt või

isegi eranditult Kreeka turule ning seetõttu ei olnud see niisugune, mis kahjustaks liikmesriikidevahelist kaubandust EÜ artiklite 81 ja 82 tähenduses.

56 Seetõttu tuleb esimene väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.”

18 Mis puutub teise väitesse ja eelkõige etteheitesse, et komisjon ei võtnud seisukohta kõikide esitatud dokumentide ja argumentide suhtes, siis leidis Esimese Astme Kohus, et komisjon on kohustatud välja tooma üksnes otsuse tegemiseks olulist tähtsust omavad õiguslikud kaalutlused. Esimese Astme Kohtu hinnangul on komisjon kaebuse tagasilükkamise konkreetsed põhjused esitanud nõutud selgusega (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 62 ja 63).

19 Seega jättis Esimese Astme Kohus hagi tervikuna rahuldamata.

Poolte nõuded

20 AEPI palub Euroopa Kohtul:

– tühistada vaidlustatud kohtuotsus;

– teha sisuliste küsimuste kohta otsus vastavalt apellandi esimese astme menetluses esitatud nõuetele või saata kohtuasi uue otsuse tegemiseks Esimese Astme Kohtule tagasi;

– mõista kõik kohtukulud välja komisjonilt.

21 Komisjon palub Euroopa Kohtul jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja mõista kohtukulud välja apellandilt.

Apellatsioonkaebus

Vastuvõetavus

22 Komisjon vaidlustab apellatsioonkaebuse vastuvõetavuse, väites, et kõik apellatsioonkaebuse väited kattuvad sisuliselt apellandi poolt esimeses astmes esitatud argumentide ja tõenditega, ilma et apellant tooks konkreetselt välja vaidlustatud kohtuotsuses sisalduvad õigusnormi rikkumised.

23 Selles osas tuleb meenutada, et vastavalt EÜ artikli 225 lõike 1 teisele lõigule ja Euroopa Kohtu põhikirja artikli 58 esimesele lõigule peab apellatsioonkaebus piirduma õigusküsimustega ja et selle aluseks võib olla üksnes Esimese Astme Kohtu pädevuse puudumine, menetlusnormide rikkumine Esimese Astme Kohtus, mis kahjustab kaebaja huve, või ühenduse õiguse rikkumine Esimese Astme Kohtu poolt.

24 Samuti tuleneb kohtupraktikast, et kui apellant vaidlustab ühenduse õiguse tõlgendamise või kohaldamise Esimese Astme Kohtu poolt, võivad esimeses astmes analüüsitud õiguslikud küsimused apellatsioonimenetluses uuesti arutusele tulla. Nimelt, kui apellatsioonkaebuse esitaja ei saaks oma apellatsioonkaebust juba Esimese Astme Kohtus kasutatud väidete ja argumentidega sel viisil põhjendada, kaotaks apellatsioonimenetlus osaliselt oma mõtte (vt 19. jaanuari 2006. aasta otsus kohtuasjas C-240/03 P: Comunità montana della Valnerina *vs.* komisjon, EKL 2006, lk I-731, punkt 107, ning eelkõige 11. novembri 2003. aasta määrus kohtuasjas C-488/01 P: Martinez *vs*. parlament, EKL 2003, lk I-13355, punkt 39, ja 13. juuli 2006. aasta määrus kohtuasjas C-338/05 P: Front national jt *vs*. parlament ja nõukogu, punkt 23).

25 Lisaks näidatakse apellatsioonkaebuses täpselt selle kohtuotsuse kritiseeritavad osad, mille tühistamist nõutakse, samuti seda nõuet konkreetselt toetavad õiguslikud argumendid (vt eespool viidatud kohtuotsus Comunità montana della Valnerina *vs*. komisjon, punkt 105, ning eelkõige eespool viidatud kohtumäärused Martinez *vs*. parlament, punkt 40, Front national jt *vs*. parlament ja nõukogu, punkt 24).

26 Selles osas tuleb nentida, et apellant on kindlaks teinud teatavad vaidlustatud kohtuotsuse punktid, nimelt punktid 38, 41–43, 44 ja 54, mille kohta ta on esitanud õiguslikke argumente, mille eesmärk on tõendada, et Esimese Astme Kohus on rikkunud õigusnormi.

27 Vastuvõetamatuse vastuväide tuleb seega tagasi lükata.

Sisulised küsimused

28 Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant viis väidet. Esimene väide tugineb vaidlustatud kohtuotsuse põhjendamise puudumisele osas, mis puudutab komisjoni kaalutlusõigust talle esitatud kaebuste uurimisel. Teises, kolmandas ja neljandas väites

kinnitab apellant sisuliselt seda, et Esimese Astme Kohtu otsusel ei ole mingisugust alust ja see ei ole põhjendatud osas, mis puudutab tõdemust, et liikmesriikidevahelist kaubandust ei mõjutata. Lõpetuseks leiab apellant viiendas väites, et vaidlustatud kohtuotsuses on rikutud õigusnormi, kuna mõjust – isegi kui see oleks üksnes potentsiaalne – liikmesriikidevahelisele kaubandusele piisab EÜ artiklite 81 ja 82 kohaldamiseks.

Esimene väide

– Poolte argumendid

29 Apellant viitab põhjenduse puudumisele vaidlustatud kohtuotsuse punktis 38, kuna Esimese Astme Kohus ei ole kontrollinud, kas komisjon on vaidlusaluses otsuses kinni pidanud niisuguse kaalutlusõiguse piiridest, mis tal on talle esitatud konkurentsialaste kaebuste menetlemisel. Nimelt, asjaolu, et komisjonile on kaebuste menetlemisel selline õigus antud, ei põhjenda hagi rahuldamata jätmist, kuna kõnealust kaalutlusõigust ei saa kasutada meelevaldselt.

30 Komisjon väidab, et Esimese Astme Kohus on täpselt ja täielikult põhjendanud oma hinnangut selle kohta, et komisjon on vaidlusaluses otsuses kinni pidanud oma kaalutlusõiguse piiridest.

– Euroopa Kohtu hinnang

31 Tuleb märkida, et Esimese Astme Kohus on vaidlustatud kohtuotsuse punktis 38 õigesti asunud seisukohale, et komisjonil tuleb kindlaks määrata ja rakendada ühenduse konkurentsipoliitikat ning selleks on tal kaalutlusõigus talle esitatud kaebuste lahendamisel (vt selle kohta 4. märtsi 1999. aasta otsus kohtuasjas C-119/97 P: Ufex jt *vs*. komisjon, EKL 1999, lk I-1341, punktid 88 ja 89).

32 Siiski ei saa sellest järeldada, et Esimese Astme Kohus on jätnud kontrollimata, kas komisjon on seda õigust kasutanud kohtupraktikas kindlaks määratud piires.

33 Nimelt, pärast seda, kui Esimese Astme Kohus oli vaidlustatud kohtuotsuse punktis 39 meenutanud, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale, kui komisjon otsustab omistada erineva tähtsuse talle esitatud kaebustele, võib ta määrata järjekorra, mille alusel kaebusi uuritakse, ja selle järjekorra määramisel tugineda kohtuasjaga seonduvale ühenduse huvile kui tähtsuse hindamise kriteeriumile, täpsustas Esimese Astme Kohus nimetatud kohtuotsuse järgmises punktis, et ühenduse huvi hindamisel peab komisjon arvesse võtma juhtumi asjaolusid, eeskätt talle kaebuses esitatud faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, kaaludes väidetud rikkumise tähtsust ühisturu toimimisele, selle olemasolu tuvastamise tõenäosust ja vajalike uurimismeetmete ulatust.

34 Selles osas rõhutas Esimese Astme Kohus, et tema ülesanne on kontrollida eelkõige seda, kas vaidlusalusest otsusest nähtub, et niisugune kaalumine komisjoni poolt on aset leidnud (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 41).

35 Vaidlustatud kohtuotsuse järgmistes punkides on Esimese Astme Kohus just nimelt seda kontrollinud.

36 Muu hulgas on Esimese Astme Kohus nimetatud kohtuotsuse punktis 46 jj kontrollinud, kas komisjon on õigesti leidnud, et etteheidetud tegevus ei saanud põhjustada olulisi ühisturu toimimise häireid, et teha järeldus kaebuse menetlemiseks piisava ühenduse huvi puudumise kohta.

37 Selliselt toimides on Esimese Astme Kohus teostanud kontrolli selle üle, kuidas on komisjon oma kaalutlusõigust kasutanud.

38 Neil asjaoludel ei saa Esimese Astme Kohtule ette heita seda, et ta ei ole kontrollinud, kas komisjon on vaidlusaluses otsuses kinni pidanud kaalutlusõigusest talle esitatud kaebuste menetlemisel. Seega ei ole vaidlustatud kohtuotsus selles osas põhjendamata jäetud.

39 Järelikult tuleb esimene väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Teine kuni neljas väide

– Poolte argumendid

40 Teises, kolmandas ja neljandas väites, mida tuleb uurida koos, viitab apellant Esimese Astme Kohtu seisukohale, mille kohaselt juhul, kui rikkumise mõju on tuntav vaid ühe liikmesriigi territooriumil, on komisjonil õigus kaebus ühenduse huvi puudumise tõttu tagasi lükata, kuna see rikkumine ei mõjuta ühendusesisest kaubandust.

41 Ta viitab eelkõige teises ja kolmandas väites hindamisvigadele või põhjenduse puudumisele vaidlustatud kohtuotsuse punktides 41–43. Lisaks heidab apellant Esimese Astme Kohtule ette seda, et viimati nimetatu on selle kohtuotsuse punktis 44 tuginenud kohtupraktikale, millel ei ole mingit seost autoriõigusega, ja on jätnud arvesse võtmata paljud asjassepuutuvad kohtuotsused, mis näitavad, et ühendusesisese kaubanduse mõjutamisega võib tegemist olla isegi siis, kui rikkumine on toimunud üksnes ühe liikmesriigi territooriumil.

42 Neljandas väites kinnitab apellant, et EÜ artiklid 81 ja 82 ei välista kohe, et ühendusesisest kaubandust mõjutatakse, kui rikkumine toimub vaid ühe liikmesriigi-riigi territooriumil. Lisaks vaidlustab ta vaidlustatud kohtuotsuse punktides 49 ja 50 sisalduva seisukoha, et ta ei ole esitanud tõendeid, mis võiksid näidata esiteks, et etteheidetud tegevus avaldab mõju liikmesriikidevahelisele kaubavahetusele selliselt, et see võiks kahjustada ühisturu eesmärkide saavutamist, ja teiseks, et etteheidetud tegevusest väidetavalt tulenevat kahju tekitatakse põhiliselt muusika kasutajaile Kreeka territooriumil ja Kreeka loojatele. Selles osas tugineb ta eelkõige järgmistele asjaoludele:

– ligikaudu 4500 ettevõtjat, kes kasutasid muusikat ja kes maksid regulaarselt autoritasusid, lõpetasid muusika edastamise kolme organisatsiooni poolt autoriõigusega kaasnevate õiguste eest nõutavate hindade tõttu (5% autoriõigusega kaasnevate õiguste eest; seda protsenti tuleb võrrelda apellandi poolt autoriõiguste eest nõutava 2,2%-ga). Lisaks, nagu on leidnud Monomeles Protodikeio Athinon [Ateena (Kreeka) üheainsast kohtunikust koosnev esimese astme kohus] kohtuotsuses nr 5144/2005, sai apellant aastas 5522 eurot seoses Olympiaki Aeroporia lennukites mängitud muusika eest makstavate autoritasudega, samas kui need kolm organisatsiooni nõudsid sellelt lennukompaniilt 627 563 eurot aastas sama muusika eest seoses autoriõigusega kaasnevate õigustega, ja

– eespool kirjeldatud käitumine mõjutab ühendusesisest kaubandust autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste valdkonnas, kuna ligikaudu 50% Kreekas edastatud muusikast on välismaine muusika. Lisaks esindab kõiki välismaa muusikaautoreid, kelle muusikat Kreekas edastatakse, selles liikmesriigis hageja, kellele makstakse nende nimel Kreekas tasusid. Niisiis jäävad nad kolme organisatsiooni poolt nõutavate ülemäära kõrgete hindade tõttu ilma olulistest sissetulekutest.

43 Vastupidi apellandi poolt väidetule tuleneb komisjoni arvates vaidlustatud kohtuotsuse üksikasjalikust põhjendusest selgelt, et kolme organisatsiooni tegevuse raamistik ega ka nende tegevus ei tekitanud vähematki kahtlust olulise mõju osas, mida see tegevus võiks avaldada ühendusesisesele kaubandusele.

– Euroopa Kohtu hinnang

44 Kõigepealt tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on ainult Esimese Astme Kohus pädev ühelt poolt tuvastama fakte, välja arvatud juhul, kui tema järelduste aineline ebatäpsus on tingitud talle esitatud kohtutoimiku dokumentidest, ja teiselt poolt neid fakte hindama. Seega ei ole faktide hindamine Euroopa Kohtu kontrollile alluv õiguslik küsimus, välja arvatud juhul, kui on moonutatud kohtule esitatud tõendeid (vt 11. veebruari 1999. aasta otsus kohtuasjas C-390/95 P: Antillean Rice Mills jt *vs*. komisjon, EKL 1999, lk I-769, punkt 29, ning 15. juuni 2000. aasta otsus kohtuasjas C-237/98 P: Dorsch Consult *vs*. nõukogu ja komisjon, EKL 2000, lk I-4549, punkt 35).

45 Järelikult ei saa nõustuda argumentidega, mille apellant on esitanud eelkõige neljandas väites ja millega soovitakse tõendada liikmesriikidevahelise kaubanduse mõjutamist, st

asjaolu, et ta saab Kreekas mitte ainult Kreeka autorite, vaid ka teistes Euroopa Liidu liikmesriikides asuvate autorite muusika kasutamisega seonduvaid autoritasusid, kui ka asjaolu, et ta maksab selliselt saadud tasu vastastikuse esindamise lepingute alusel sarnastele organisatsioonidele, kes asuvad teistes liikmesriikides ja kelle ülesanne on sarnaselt AEPI-ga muusikateostega seonduvate autoritasude kollektiivne haldamine.

46 Esiteks on kõik need argumendid puhtalt faktilised argumendid ja Euroopa Kohus ei saa järelikult neid apellatsioonimenetluses kontrollida.

47 Teiseks ei ole apellant Esimese Astme Kohtule ette heitnud teatavate tõendite moonutamist.

48 Kolmandaks piirdub apellant Esimese Astme Kohtu niisuguse seisukoha vaidlustamisega, mille kohaselt ei ole hageja tõendanud, et etteheidetud tegevus võib mõjutada ühendusesisest kaubandust. Igal juhul ei ole esitatud väited tulemuslikud, kuna niisugune mõju iseenesest ei too endaga kaasa olulisi ühisturu toimimise häireid. Selles osas tuleb aga märkida, et Esimese Astme Kohus on tagasi lükanud tühistamishagi põhjenduseks hageja poolt esitatud esimese väite, tuvastades, et ta ei ole esitanud ühtegi konkreetset tõendit, mis kinnitaks oluliste ühisturu toimimise häirete tegelikku või potentsiaalset esinemist.

49 Nimelt tuleb selles osas rõhutada, et ühendusesisese kaubanduse mõjutamise mõiste ja oluliste ühisturu toimimise häirete mõiste on kaks erinevat mõistet.

50 Mis puudutab esimest mõistet, siis EÜ artiklite 81 ja 82 sõnastusest nähtub, et need artiklid on kohaldatavad konkurentsi piiravate kokkulepete ja turgu valitseva seisundi kuritarvitamise suhtes vaid siis, kui need kokkulepped ja kuritarvitamine võivad mõjutada ühendusesisest kaubandust. Liikmesriikidevahelise kaubanduse mõjutamine on seega kriteerium, mis piiritleb ühenduse konkurentsiõiguse, eelkõige EÜ artiklite 81 ja 82 kohaldamisala ning siseriikliku konkurentsiõiguse kohaldamisala. Kui ilmneb, et väidetav rikkumine ei saa mõjutada ühendusesisest kaubandust või saab seda mõjutada vaid vähe (vt selle kohta 23. novembri 2006. aasta otsus kohtuasjas C-238/05: Asnef-Equifax ja Administración del Estado, EKL 2006, lk I-11125, punkt 34 ja viidatud kohtupraktika, ning 25. jaanuari 2007. aasta otsus kohtuasjas C-407/04 P: Dalmine *vs*. komisjon, EKL 2007, lk I-829, punkt 90 ja viidatud kohtupraktika), ei kuulu ühenduse konkurentsiõigus ja eelkõige EÜ artiklid 81 ja 82 kohaldamisele.

51 Lisaks tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et liikmesriikidevahelise kaubanduse mõjutamiseks peab ettevõtjatevahelisest kokkuleppest kõigi objektiivsete õiguslike või faktiliste asjaolude põhjal olema piisavalt suure tõenäosusega võimalik järeldada, et see kokkulepe mõjutab või võib mõjutada otseselt või kaudselt liikmesriikidevahelist kaubavahetust, ja seda viisil, mis võiks kahjustada liikmesriikidevahelise ühisturu eesmärkide saavutamist (vt selle kohta eelkõige eespool viidatud kohtuotsus Dalmine *vs*. komisjon, punkt 90).

52 Mis puudutab oluliste ühisturu toimimise häirete mõistet, siis võib see mõiste endast kujutada ühte kriteeriumi, et hinnata, kas ühenduse huvi on piisav kaebuse menetlemiseks komisjoni poolt.

53 Seega, kui komisjon määrab kindlaks talle esitatud kaebuste menetlemise järjekorra, võib ta õigustatult tugineda ühenduse huvile. Selles suhtes on ta kohustatud hindama iga juhtumi puhul väidetavate konkurentsirikkumiste raskust või nende rikkumiste mõju jätkumist. Selle kohustusega kaasneb muu hulgas ka kohustus võtta arvesse

etteheidetud rikkumiste kestus ja raskus ning nende rikkumiste mõju konkurentsile Euroopa Ühenduses (eespool viidatud kohtuotsus Ufex jt *vs.* komisjon, punkt 93).

54 Järelikult, juhul kui on kindlaks tehtud ühendusesisese kaubanduse mõjutamine, menetleb piisava ühenduse huvi esinemise korral EÜ artiklite 81 ja 82 rikkumist puudutavat kaebust pigem komisjon kui siseriiklikud konkurentsiasutused. Nii võib see olla eelkõige juhul, kui etteheidetud rikkumine võib põhjustada olulisi ühisturu toimimise häireid.

55 Kuigi selles osas vastab tõele, et Esimese Astme Kohus ei ole vaidlustatud kohtuotsuses selgelt ja täpselt neid kahte mõistet eristanud, vaid on need segi ajanud, nagu on märkinud kohtujurist ettepaneku punktides 40–45, ei saa see tõdemus endaga siiski kaasa tuua nimetatud kohtuotsuse tühistamist, kui selle resolutsioon on muudel õiguslikel alustel põhjendatud (vt selle kohta eelkõige 9. juuni 1992. aasta otsus kohtuasjas C-30/91 P: Lestelle *vs.* komisjon, EKL 1992, lk I-3755, punkt 28, ja 13. juuli 2000. aasta otsus kohtuasjas C-210/98 P: Salzgitter *vs.* komisjon, EKL 2000, lk I-5843, punkt 58).

56 Nimelt tuleneb vaidlustatud kohtuotsuse punktide 49, 50 ja 54 koosmõjust, et kohtuotsuse resolutsioon tundub tuginevat põhjendustele, mida võib kokku võtta Esimese Astme Kohtu poolt nimetatud punktis 54 tuvastatuga, et hageja ei ole esitanud ühtegi konkreetset tõendit, mis kinnitaks oluliste ühisturu toimimise häirete tegelikku või potentsiaalset esinemist.

57 Sellest järeldub, et sõltumata vaidlustatud kohtuotsuses esitatud kaalutlustest, mis puudutavad ühendusesisese kaubanduse mõjutamise küsimust EÜ artiklite 81 ja 82 tähenduses, jättis Esimese Astme Kohus hagi rahuldamata, kuna puuduvad konkreetsed tõendid, mis kinnitaksid oluliste ühisturu toimimise häirete tegelikku või potentsiaalset esinemist, mis on piisava ühenduse huvi esinemise hindamise kriteerium kaebuse menetlemiseks komisjoni poolt.

58 Seega ei saa väita, et vaidlustatud kohtuotsuses esinev segadus, millele apellant pealegi ei ole apellatsioonkaebuses viidanud, võib takistada nimetatud kohtuotsuse põhjenduste mõistmist kohtuotsuse õiguspärasuse vaidlustamiseks või kohtuliku kontrolli teostamiseks Euroopa Kohtu poolt.

59 Samuti, kuigi on õige, et Esimese Astme Kohus tuvastas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 55, et hageja ei ole tõendanud, et komisjon on vaidlusaluses otsuses teinud ilmse hindamisvea, leides, et etteheidetud tegevus ei saanud mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust EÜ artiklite 81 ja 82 tähenduses, kuigi komisjon ei võtnud selles küsimuses mingit seisukohta, ei puuduta see väide oluliste ühisturu toimimise häirete mõistet.

60 Arvestades asjaolu, et komisjon ei ole vaidlusaluses otsuses käsitlenud liikmesriikidevahelise kaubanduse mõjutamise küsimust, tuleb lisaks märkida, et nimetatud Esimese Astme Kohtu seisukoht ei välistanud seega seda, et pädevad siseriiklikud asutused kohaldaksid kõnesoleval juhul EÜ artikleid 81 ja 82.

61 Teises ja kolmandas väites apellandi esitatud argumentatsiooni osas, mis on toodud käesoleva kohtuotsuse punktis 41 ja mis tugineb mitmele Euroopa Kohtu otsusele, tuleb tõdeda, et see argumentatsioon ei puutu kõnesoleval juhul asjasse.

62 Kohtuotsused, millele hageja tugineb, st 31. mai 1979. aasta otsus kohtuasjas 22/78: Hugin Kassaregister ja Hugin Cash Registers *vs*. komisjon (EKL 1979, lk 1869); eespool

viidatud kohtuotsus Tournier; eespool viidatud kohtuotsus Lucazeau jt; 10. detsembri 1991. aasta otsus kohtuasjas C-179/90: Merci convenzionali porto di Genova (EKL 1991, lk I-5889); 17. mai 1994. aasta otsus kohtuasjas C-18/93: Corsica Ferries (EKL 1994, lk I-1783) ning 6. aprilli 1995. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-241/91 P ja C-242/91 P: RTE ja ITP *vs.* komisjon (EKL 1995, lk I-743), puudutavad nimelt kõik liikmesriikidevahelise kaubanduse mõjutamise mõistet EÜ artiklite 81 ja 82 tähenduses.

63 Ainus apellandi poolt viidatud kohtuotsus, mis käsitleb oluliste ühisturu toimimise häirete mõistet, st Esimese Astme Kohtu 24. jaanuari 1995. aasta otsus kohtuasjas T-5/93: Tremblay jt *vs.* komisjon (EKL 1995, lk II-185), ei ole kõnesoleval juhul samuti asjakohane. Nimelt tuleneb selle kohtuotsuse punktist 40, et Esimese Astme Kohus tühistas komisjoni otsuse põhjenduse puudumise tõttu, kuivõrd selles otsuses jäeti rahuldamata kaebused, milles heideti ette siseriikliku turu eraldamist, mis tulenes eri liikmesriikide autoritasu kogumise ühingute vahel sõlmitud vastastikuste esindamise lepingutest. Niisuguste asjaoludega ei ole aga kõnesoleval juhul tegemist.

64 Sellest järeldub, et teine, kolmas ja neljas väide tuleb tagasi lükata.

Viies väide

– Poolte argumendid

65 Apellant vaidlustab vaidlustatud kohtuotsuse punktis 54 toodud seisukoha, et ta ei ole esitanud ühtegi konkreetset tõendit, mis kinnitaks oluliste ühisturu toimimise häirete tegelikku või potentsiaalset esinemist. Apellandi arvates ei nõua EÜ artiklid 81 ja 82 tegeliku toimimise häirete esinemist, piisab potentsiaalsetest häiretest. Tuginedes teatavatele asjaoludele, millest enamus on juba esitatud neljandas väites, leiab ta selles

osas, et ühendusesisese kaubanduse potentsiaalne mõjutamine on ilmne. Järelikult on Esimese Astme Kohus EÜ artikleid 81 ja 82 vääralt tõlgendanud.

66 Komisjon väidab, et apellant on vaidlustatud kohtuotsuse punkte 42, 48–50, 54 ja 55 valesti mõistnud, kuna Esimese Astme Kohtu viidet oluliste ühisturu toimimise häirete „tegelikule või potentsiaalsele" esinemisele tuleb hinnata apellandi esitatud tõendite põhjal.

– Euroopa Kohtu hinnang

67 Viiendas väites kritiseerib apellant vaidlustatud kohtuotsuse punktis 54 toodud Esimese Astme Kohtu seisukohta, et ta ei ole esitanud ühtegi konkreetset tõendit, mis kinnitaksid oluliste ühisturu toimimise häirete tegelikku või potentsiaalset esinemist, piirdudes üksnes sellega, et üritada näidata, et etteheidetud tegevus võib mõjutada ühendusesisest kaubandust EÜ artiklite 81 ja 82 tähenduses.

68 Nagu aga nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 48 – isegi kui oletada, et etteheidetud tegevus võib mõjutada ühendusesisest kaubandust EÜ artiklite 81 ja 82 tähenduses, nagu apellant väidab – ei too niisugune mõju iseenesest kaasa olulisi ühisturu toimimise häireid.

69 Järelikult tuleb viies väide tagasi lükata kui ainetu.

70 Eespool toodut arvestades tuleb apellatsioonkaebus jätta tervikuna rahuldamata.

Kohtukulud

71 Vastavalt kodukorra artikli 69 lõikele 2, mida kodukorra artikli 118 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste suhtes, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna komisjon on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja hageja on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud temalt välja mõista.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kolmas koda) otsustab:

1. **Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.**

2. **Mõista kohtukulud välja AEPI Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias AE-lt.**

Allkirjad